

СОБОРНО-ТО ПОСЛАНІЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ІАКОВА.

ГЛАВА 1.

1. Іаковъ рабъ на Бога и на Господа Іисуса Христа, до дванадесеть-тѣ племена които сж въ разсѣяніе, поздравленіе.

2. Всякъ радость имайте, братіе мои, когато впадате въ различни искушенія;

3. Понеже знаете че испытаніе-то на вашъ-тѣ вѣржъ произвожда търпѣніе;

4. А търпѣніе-то да има дѣло съвършено, за да бждете съвършени и цѣли, безъ никакъвъ недостатокъ.

5. Ако ли нѣкой отъ васъ е оскуденъ отъ мудрость, да проси отъ Бога, който дава богато на всички и не укорява, и ще му ся даде.

6. Но да проси съ вѣржъ, безъ да ся сумнява никакъ; защото който ся сумнява, подобенъ е на морскы волны караны и разблъскуваны отъ вѣтрове-тѣ.

7. И такъвъ челоувѣкъ да не мысли че ще приеме нѣщо отъ Господа.

8. Челоувѣкъ двоуменъ непостоянъ е во всички-тѣ си пѣтища.

9. Който братъ е отъ по долно *состояніе* да ся хвали въ своето си възвышаваніе;

10. А богатый-тѣ, въ смираваніе-то си; понеже, като цвѣтъ на трѣвжъ, ще прѣцвѣти.

11. Защото изгрѣя слнце-то съ пекъ-тѣ, и изсуши трѣвжъ-тѣ, и цвѣтъ-тѣ ѝ слѣтъ и хубость-та на лице-то ѝ погынж; така и богатый-тѣ ще повѣхне въ пѣтища-та си.